

بررسی نقش مدیریت رشد کلانشهرها در جهت نیل به توسعه پایدار (نمونه موردی: محله کیانپارس اهواز)

ساناز منجزی^۱، سمیه کشاورز فضل^۲

۱- کارشناسی ارشد طراحی شهری s.monjezy13@gmail.com

۲- کارشناسی ارشد طراحی شهری AydaYkeshavarz@gmail.com

چکیده:

در قرن حاضر صنعتی شدن کشورها، افزایش چشمگیر جمعیت انسانها و نابودی و تخریب مراتع و جنگلها را به دنبال داشته و از سوی دیگر به لحاظ رشد چشمگیر جمعیت ناگزیر به توسعه در سطح، ارتفاع و عمق شده است. همزمان با رشد شهرها و گسترش شبکه های ترافیکی و کمبود فضاهای باز، ناکافی بودن زیرساختهای شهری و آلودگی های زیست محیطی نیز افزایش می یابد. یکی از مسائل مورد توجه امروز کلانشهرها، کمبود فضاهای باز قابل استفاده در مواقع بحران است. لکن طراحی شهری عمودی به عنوان یک نظریه جدید در راستای حل مشکلات شهری ناشی از کمبود زمین، خصوصا در کلانشهرها در عصر حاضر در حال بررسی است. هدف اصلی این مقاله بررسی تاثیر بلندمرتبه سازی در رشد قطبهای شهری، مزایا و معایب آن و بازتاب رشد روز افزون ساخت و ساز در اقتصاد شهری، اجتماع و توسعه پایدار در محله کیانپارس اهواز، به عنوان سوال اصلی پژوهش مسئله گشایی می شود.

واژگان کلیدی: رشد شهر، فضای باز، فرم شهری، توسعه پایدار، شهرسازی معاصر

۱- مقدمه

روند رو به رشد گسترش افقی شهرها و به خطر افتادن حریم رودخانه، در جهت جلوگیری تجاوز بیش از حد ساخت و سازهای انسانی به پای کوه ها همچنين کمبود فضای باز، محوطه سازی، پارک ها و پارکینگ ها و افزایش جمعیت سبب ایجاد خفگان در شهرها و شلوغی گسترده، شده است. از طرفی قیمت رو به رشد زمین، همه و همه سبب پیدایش آپارتمانها، آسمانخراشها و در نهایت گسترش عمودی شهرها و استفاده هرچه بیشتر از فضای آسمان شده است. رویکرد هایی همچون منظر عمودی، آسمانخراشهای پایدار، شهرسازی اکولوژیک و طراحی اکولوژیک ریشه های شکل گیری طراحی شهری عمودی است. (رزاقی اصل و دیگران، ۱۳۸۹) لکن چگونگی شکل گیری یک شهر به لحاظ فرم و بافت نشأت گرفته از عوامل مختلفی مانند عوامل اقلیمی و محیطی گرفته تا عوامل اجتماعی و سیاسی است. (مضطر زاده و حجتی، ۱۳۹۲) ایجاد یک شهر فشرده نیازمند یک کیفیت محیطی مطلوب است که شامل موانع و امکانات ممکن برای استفاده از فضا است. در این مورد، مشکل آلودگی، موضوع اصلی و عمده است. وجود نابسامانی، غفلت و سهل انگاری، تباهی گری و جرم و جنایت و سر و صدا در همسایگی ها، باعث میشود، هدف برنامه ریزی شهری به سوی بهبود کیفیت شهرها معطوف شود. (Miller and De Root, ۲۰۰۴, ۲۰) ملاحظات و مطالعات مسائل اجتماعی جمعیتی شهر های جدید در نهایت حیات مبتنی با نظام سالم و پایدار شهری را در پی خواهد داشت و موجبات آن را فراهم